

[Dræbye]

der har ansvaret for at skønne over, hvad den konkrete udformning af love – som i øvrigt er overladt til socialudvalgets skøn – vil medføre af udgifter eller mindreudgifter; det er op til socialministeren. Jeg vil godt her gøre opmærksom på, at der ikke er nogen beløbsbegrænsning omkring disse ydelser; det er noget, som socialudvalget vil komme til at skønne konkret over i hvert enkelt tilfælde, og kriteriet vil være, at der ikke kan anvises passende og billigere bolig.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Hr. Dræbye har nu meddelt, at han tager de af det radikale venstre stillede ændringsforslag nr. 1 og 2 tilbage. Ønsker andre at optage disse ændringsforslag? (Ophold). Hr. Agerschou ønsker at optage ændringsforslag nr. 2, hvorimod ændringsforslag nr. 1 ikke ønskes optaget. Dette ændringsforslag er her efter bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil blot gerne have bekræftet, om jeg virkelig hørte rigtigt. Er det kun på grund af den administrative forenkling, at det radikale venstre går ind for den forøgede forældrebetaling for børn i og over skolealderen på daginstitutioner? Det vil jeg gerne have hr. Dræbye til at bekræfte.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg vil bare se, om jeg har været så heldig at finde et princip i det radikale venstres politik.

Sådan som jeg forstod det, var der én sag, der var vigtig, sagde hr. Dræbye, og det var at huske på, at der var mange mennesker rundt omkring, der klarede sig for meget mindre end det, man kan få i bistandshjælp. Se, hvis man skulle følge den tankegang principielt, hvad gjorde man så? Så sagde man: godt, nu lægger vi et loft for bistandshjælpen, og det loft svarer lige præcis til, hvad det menneske, der tjener mindst af alle, tjener, så får vi de to ting til at gå op. Det ville være et princip. Alt det andet er almindelig teknisk snak, som dækker over en hetz mod bistandsmodtagerne, som betyder: de får sikkert for meget.

Ja men grundlaget for bistandsloven er, at når der sker en såkaldt social begivenhed, skal man ikke have forringet sine levevilkår radikalt, man skal tværtimod kunne opretholde dem så nogenlunde, og det ved hr. Dræbye godt. Jeg vil altså godt høre, om han kan tilslutte sig denne principielle betragtning, eller han måske kommer med et andet og lidt mere troværdigt argument for nedsættelsen også af underholdshjælpen.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal til hr. Agerschou sige, at jeg sagde ikke, at det kun var på grund af de administrative forhold, vi gik ind for den forhøjede forældrebetaling. Jeg sagde faktisk, at det var ikke vores forslag, men at vi i den forhandling – hvis jeg nu skal gøre det mere tydeligt – der har været om disse forslag, valgte at acceptere det, fordi der trods alt var en administrativ forenkling i det, og at det i øvrigt var sådan, at vi fastholdt mulighederne for kommunerne for at fravige denne forældrebetaling som led i en samlet kommunalpolitik.

Jeg kunne ikke se noget princip i det, hr. Tinning sagde – det er muligt, at det er, fordi jeg er lidt langsomt opfattende – derfor kan jeg heller ikke bekræfte, at vi vil fastholde dette princip. Jeg har simpelt hen svært ved at forstå, hvad meningen var.

Tinning (VS):

Jeg skal nok forsøge at forklare det for hr. Dræbye lidt senere i mit indlæg.

Jeg vil godt starte med at citere en af socialministerens mere principielle bemærkninger, som fremkom den 8. oktober 1982 under forhandlingerne herinde – den kan findes i fortrykket af folketingets forhandlinger for i år, sp. 372. Hvis man forestiller sig en lidt træt socialminister, der er ved at give op over for al modstanden, så lød det nogenlunde i stil med dette: » . . . nu synes jeg, at vi gerne skulle være enige om i den debat, vi har her og vil få på en lang række andre områder, at den sociale bistandslov er det sidste sikre sted, man har, dér, hvor man skal hjælpe på områder, som ikke har kunnet hjælpes inden for de mange retsprincipper, vi i øvrigt har i det sociale system. Det mener jeg for